

Energiklagenemnda

Energiklagenemndas avgjørelse 15. desember 2022

Sak: 2022/0969
Klager: Bærum kommune
Klagemotpart: Elvia AS (tidligere Hafslund Nett)

Energiklagenemndas medlemmer:

Nemndsleder Per Conradi Andersen, Edna Grepperud, Helle Grønli.

1 Sakens bakgrunn

- (1) Reguleringsmyndigheten for energi (heretter «RME») fattet den 2. mai 2022 vedtak i uenighetssak mellom Bærum kommune (heretter «klager») og nettselskapet Elvia AS (heretter «klagemotpart»), jf. forskrift 11. mars 1999 nr. 301 om måling, avregning, fakturering av netttjenester og elektrisk energi, nettselskapets nøytralitet mv. (avregningsforskriften).
- (2) Saken ble brakt inn som en uenighetssak for RME ved klage 30. juli 2021. Den 29. mars 2021 hadde klager søkt godkjenning fra klagemotparten for å få målt veibelysningens energiforbruk via energimålere på armaturnivå. Det ble i søknaden bedt om at slike målere skulle sidestilles med ordinære målere levert av nettselskapet, at en i luftledningsdistribusjonsnettet skulle kunne tilkoble hver enkel armatur via sikringsklemme og energimåler, samt styre anlegget på armaturnivå. I tillegg ble det bedt om at det skulle utvikles ny og rettferdig veilystariff med tilhørende fastledd. Klagemotparten svarte i brev datert 25. mai 2021 at de ikke ville innvilge søknaden.
- (3) Det inngår i sakens historikk at Norges vassdrags- og energidirektorat (NVE) i vedtak datert 27. februar 2009 påla klagemotparten (den gang Hafslund Nett) å etablere et korrekt målings- og avlesningsregime for veilys som på tidspunktet ikke ble målt. Ordningen skulle blant annet ta hensyn til endringer i avregningsforskriften angående AMS (avanserte måle- og styringssystem). Bakgrunnen for saken var en klage fra 19 veilyseiere på at klagemotparten hadde innført en ny veilystariff for umålte veilysanlegg og et tillegg for effekttap på 20. pst. Det ble slått fast at klagemotparten hadde plikt til å måle alt uttak og all innmating i sitt nett. Klagemotparten skulle dekke kostnadene ved målere og installasjon av disse, mens kostnader ved tiltak i veilysinstallasjoner skulle dekkes av veilyseieren. Klagemotparten hadde anledning til å kreve at eier av veilysanlegget dekket kostnader ved tilrettelegging av anlegget slik at dette lot seg måle.

Postadresse

Postboks 511 Sentrum
5805 Bergen

Besøksadresse

Zander Kaaes gate 7
5015 Bergen

Tlf.: 55 19 30 00

E-post: post@knse.no

Vedtaket ble stadfestet av Olje- og energidepartementet (OED) i vedtak datert 14. april 2010.

- (4) I sin klage datert 30. juli 2021 ba klager RME legge til rette for dialog mellom partene, avklare hvorvidt klagers foreslåtte løsning med armaturmåling er i tråd med avregningsforskriften, samt vurdere klagemotpartens avslag, og eventuelt pålegge eller påvirke klagemotparten til å endre sin tolkning og forståelse av gjeldende regler. RMEs kompetanse til å avgjøre uenighetssaker er regulert i forskrift 24. oktober 2019 nr. 1413 om nettregulering og energimarkedet (NEM) § 4-13.
- (5) I e-post den 25. oktober 2021 ga RME klagemotparten frist for tilsvare 15. november 2021, men på forespørsel fra klagemotparten ble fristen utsatt til 29. november 2021. Klagemotparten sendte merknader ved e-post den 29. november 2021.
- (6) I brev datert 17. februar 2022 varslet RME klager om at de vurderte å fatte vedtak om at klagemotparten ikke kunne pålegges å benytte integrerte målere i lysarmatur. Klager fikk frist for å uttale seg til 10. mars 2022. Etter forespørsel fra klager ble fristen utsatt til 24. mars 2022. Klager sendte merknader i e-post den 22. mars 2022.
- (7) RME fattet følgende vedtak 2. mai 2022:
 - 1) Elvia har ansvar for, og kan bestemme hva slags målere de ønsker å installere i sine anlegg*
 - 2) Kunden må innrette egen installasjon etter krav fra Elvia. RME kan ikke pålegge Elvia å akseptere bruk av målere etter kundens spesifikasjon/preferanse*
- (8) RME innvilget utsatt klagefrist til 6. juni, etter forespørsel fra klager. Klager sendte inn sin klage ved brev datert 2. juni 2022. Klagen og sakens dokumenter ble oversendt Energiklagenemnda ved RMEs innstilling datert 27. juni 2022.
- (9) Klager og klagemotpart har i brev datert 27. juni 2022 fått informasjon om saksgangen for Energiklagenemnda og frist til å innge kommentarer til RMEs innstilling i saken eller andre merknader.
- (10) Energiklagenemnda avholdt nemndsmøte i saken den 15. desember 2022.

2 RMEs varsel om vedtak

- (11) RMEs foreløpige vurdering i varselet er at klagemotparten ikke kan pålegges å akseptere bruk av målere integrert i lysarmatur tilhørende klager. RME viser til avregningsforskriften § 3-1, hvor det kommer frem at nettselskapet er ansvarlig for måling og måleverdier. RME har lagt til grunn at dette også er å forstå som at det ligger til nettselskapet å velge måler. Måleren er nettselskapets eiendom og ansvar.
- (12) Nettselskapets rett til å velge måler gjelder innenfor de rammer som ulike myndigheter har satt til målerne. AMS-målere skal ha funksjonalitet som angitt i avregningsforskriften § 4-2. Det er klart at en integrert måler i en veilysarmatur ikke vil kunne oppfylle alle funksjonskravene. Justervesenet vurderer hvorvidt målerne oppfyller deres krav til nøyaktighet og gjennomføring av de fastsatte kontrollintervallene.

- (13) Det ble stadfestet i NVE dokument nr. 7-2011 om bruk av alternative målere at måleren er nettselskapets ansvar, men at *«denne forskriften er likevel ikke til hinder for at kundens egne målere skal kunne benyttes, når dette er anses som medføre en økt verdi for samfunnet»*. Selv om RME ber nettselskapene om å vurdere bruk av alternative målerløsninger, er ikke nettselskapene pliktig til dette. RME kan ikke med hjemmel i forskrift pålegge klagemotparten å benytte integrerte målere i klagers veilysarmatur.
- (14) RME mener det kan være flere gode grunner for bruk av integrerte målere. Imidlertid er det flere spørsmål som må avklares før nettselskapene eventuelt pålegges å innlemme disse målere i eksisterende system. RME har startet et arbeid om måling av veilys, og fikk blant annet gjennomført en ekstern utredning i 2020 (RME Ekstern rapport nr. 8/2020 *Utredning om måling av veg-/gatelys*, Oslo Economics).

3 RMEs vedtak

- (15) RME fattet vedtak i tråd med varselet. Det vises til at nettselskapene har leveringsplikt, jf. lov 29. juni 1990 nr. 50 om produksjon, omforming, overføring, omsetning, fordeling og bruk av energi m.m. (energiloen) § 3-3, og er ansvarlig for nettet frem til og med måleren i tilknytningspunktet mot kunden. Nettselskapet kan velge teknisk løsning for måleren, så lenge alle krav er oppfylt.
- (16) Nettselskapene har ikke plikt til å installere AMS-måler i målepunktet dersom «forbruket i målepunktet er lavt og forutsigbart», jf. avregningsforskriften § 4-1 andre ledd bokstav a. Så lenge de overholder kravene som er satt, kan nettselskapene imøtekomme kunders ønsker om tekniske tilpasninger. De har også muligheten til å ikke imøtekomme kundens ønske. Klager må innrette egen installasjon etter krav fra klagemotparten.

4 RMEs innstilling

- (17) RMEs vurdering er at de har hatt tilstrekkelig med informasjon for å kunne behandle saken. RME har ikke praksis for å overprøve nettselskapenes vurdering i den enkelte sak, selv om de økonomiske insentivene skal tilrettelegge for at den helhetlige driften og utviklingen av nettet skal skje på en samfunnsøkonomisk effektiv måte. Dagens regelverk er teknologinøytralt, og ikke til hinder for tilgjengelig teknologi og eventuelle nye løsninger. Det er OED som har forskriftskompetanse. For tiden foreligger det ikke forslag til endringer av avregningsforskriften, men klager kan gi innspill ved senere høringsrunder.

5 Partenes anførsler

5.1 Klagemotparten har i det vesentlige anført:

- (18) Som regulerte monopoler må nettselskapene forholde seg til en rekke lover og forskrifter, og de er også underlagt en insentivbasert regulering som skal stimulere til effektiv og rasjonell drift. Nettselskapene og deres kunder må i tillegg forholde seg til vedtak fra regulerende myndighetsorgan.
- (19) OED har i vedtak datert 14. april 2010 stadfestet NVEs vedtak datert 27. februar 2009, hvor klagemotparten ble pålagt å igangsette arbeid med å opprette et korrekt målings- og avregningsregime, som blant annet ville ta hensyn til endringer i avregningsforskriften angående AMS. Det ble slått fast at klagemotparten skulle dekke

kostnadene ved målere og installasjon, mens kostnader ved tiltak i veilysinstallasjoner skulle dekkes av veilyseieren. Klagemotparten skulle ha anledning til å kreve at eier av veilysanlegget dekket kostnader ved tilrettelegging av anlegget.

- (20) Klagemotparten har i flere omganger gjort OEDs vedtak kjent og fulgt det opp overfor veilyseiere for å få disse til å oppfylle sin del av vedtaket gjennom å legge til rette for etablering av måling i tilknytningspunktene. Hos noen av de berørte veilyseierne er alt veily i dag målt, og de øvrige har et bevisst forhold til, og er i prosess med, gjennomføring av vedtaket, slik at omfanget av umålt veily hos disse reduseres løpende. Klager har imidlertid i liten grad respondert på klagemotpartens anmodninger, og har i stedet fokusert på sine egne løsninger.
- (21) Klager har en rekke ganger fremmet ønske om at klagemotparten skal inkludere armaturbasert måling i kundens regi i de målertekniske løsninger som ligger til grunn for oppfyllelse av klagemotpartens forpliktelser med hensyn til måling, avregning mv. Klagemotparten har flere ganger begrunnet hvorfor dette ikke er i tråd med de målertekniske løsninger og prinsipper for måling som klagemotparten baserer seg på. Klagemotparten hadde en grundig gjennomgang og møte med klagers representanter i 2018. Når klager fremmet saken på ny i 2021, ga klagemotparten tilbakemelding i brev datert 25. mai 2021, sammen med anmodning om å iverksette tiltak for etablering av ordinær AMS-måling av det umålte veilyset i tråd med OEDs vedtak. Dette er en sak som er gjennomdiskutert.
- (22) I arbeidet med å opprette et korrekt målings- og avregningsregime, er klagemotparten avhengig av at også klager legger til rette for måling i tilknytningspunktene. Klagemotparten legger til grunn at veilyforbruket tilknyttet distribusjonsnettet skal måles og avregnes i det eiermessige skillet (tilknytningspunktet) og være basert på klagemotpartens målertekniske løsninger, i tråd med OEDs vedtak. Armaturmåling vil ikke registrere nettapene og eventuelle tredjeparter tilknyttet det private veilysnettet. Det vises også til likebehandlingshensyn, og at det kun unntaksvis vil gjøres unntak fra hovedregelen om at målerne er nettselskapenes ansvar. Klagemotpartens praksis med hensyn til måling, avregning og krav til målertekniske løsninger er basert på behovet for sikker og rasjonell drift, og oppfyller gjeldende lov- og forskriftsbestemmelser. Klagemotparten ber RME tydeliggjøre rollen og det ansvaret klager har for å oppfylle forpliktelsene pålagt gjennom OEDs vedtak.

5.2 Klager har i det vesentlige anført:

- (23) Klager presiserer at klagen er begrenset til kun å gjelde fellesføringsmaster mellom klagemotpartens distribusjonsnett og veilyanlegg. Klager ønsker å koble veilyarmaturene rett i klagemotpartens luftledningsdistribusjonsnett, for deretter å styre og måle disse rett på armaturnivå. Når det gjelder bakkemonterte veilystennpunkt (VTP) er klager godt i gang med å etablere korrekt energimåling i tilknytningspunktet. Klager har prioritert å etablere nye skap med AMS-måler i kabelnett, og per i dag er ca. 45 pst. av klagers veilyanlegg energimålt.
- (24) Klager imøtekommer OED sitt vedtak av 14. april 2010 ved den foreslåtte løsningen. Avgjørelsene fra klagemotparten og RME er tatt på et sviktende grunnlag, bygger på misforståelser, og manglende kunnskap og ønske om å sette seg inn i teknologien. Forutsetningene for søknaden er ikke forstått og mye kunne vært avklart ved dialog.

- (25) Klager stiller spørsmål ved hvorfor RME ikke i større grad vektlegger rapporten som de selv har bestilt fra Oslo Economics. Samfunnsøkonomi er ikke vektlagt godt nok i vedtaket. Klagemotpartens løsning innebærer store og unødvendige kostnader for veilyseierne, og veilyseier oppnår kun tilrettelegging for energimåling. Ved klagers foreslåtte løsning oppnår man en rekke andre positive effekter. Klager kan spare opptil 80 pst. av strømkostnadene, og samtidig bidra til et bedre lysklima og -miljø da klager kan differensiere på lysnivå og «oppetid» for anleggene. I tillegg får klager statusmeldinger for anlegget, og et rimeligere og enklere strømnnett å vedlikeholde, da klager kan kvitte seg med et eget veilysnnett. Samfunnet vil kunne spares for flerfoldige millioner kroner.
- (26) Det å kvalitetssikre hele måleverdikjeden bør kunne skje på en tilfredsstillende måte, uavhengig av eierskap. Andre nettselskap har løst dette på en god måte. Klager aksepterer ikke at eierskap til måler er så viktig, at dette alene skal forhindre offentlige aktører å ta i bruk teknologi, som vil bety store besparelser. Klager forutsetter at godkjent løsning skal gjelde for alle kommuner i forsyningsområdet, og det er ikke tale om forskjellsbehandling.
- (27) Det er også eksterne aktører inne i verdikjeden ved overføring av målerverdier fra vanlige forbrukere/AMS-målere. Klagers leverandør av styringsnode (Light Control Unit/LCU), med integrert energimåler er godkjent av Justervesenet som klasse B-måler. Selve måleren, med tilhørende overføring av målerdata, tilfredsstiller alle tekniske krav til AMS-målere. Hvis klagemotparten er uenig, må de utdype hva som mangler, slik at avviket kan lukkes. Klagers skisserte løsning har for øvrig kun ett veilyarmatur som maksimalt trekker 0,5 ampere, bak tilknytningspunktet. Videre er nettap ikke relevant når man kobler veilyarmaturer med energimåler rett i nettselskapets distribusjonsnett. Som for en ordinær husinstallasjon vil nettapet regnes inn i en egen (veily-)tariff.
- (28) Klager har ikke påberopt seg retten til å velge måler, men søkt om at klagemotparten godtar den foreslåtte løsningen og valg av teknologi. Klager tar ikke stilling til hva RME kan eller ikke kan pålegge, men klager mener at både klagemotparten og RME har et selvstendig samfunnsansvar for å påvirke og tilrettelegge for bruk av ny teknologi med samfunnsmessige besparelser. Klagemotparten kan ikke være fritatt for å komme kundene sine i møte, følge med på utviklingen, og være mottakelig for at også andre aktører i samfunnet har kunnskap og løsninger som samfunnsøkonomisk vil bety store besparelser, og god energiøkonomisering. Klagemotparten bør ikke påføre kundene sine store unødvendige kostnader. Hvis dagens regler er til hinder, må disse endres. Forskrifter og praksis må tilpasse seg tilgjengelig teknologi og løsninger, ikke omvendt. Klager ønsker svar på hva som kan gjøres for å få i gang en slik prosess.

6 RME Ekstern rapport 2020/8

- (29) Oslo Economics har på oppdrag fra RME kartlagt alternative metoder for måling av veilysanlegg, og vurdert hvordan overgang til måling av dagens umålte veily kan gjøres på en mest mulig hensiktsmessig måte. I rapporten sammenlignes AMS-måling, armaturmåling og dagens metode med estimering av umålte veily.
- (30) Det trekkes frem at veilyseierne ved estimering av forbruk ikke har insentiver til å effektivisere energibruk, for eksempel ved å bytte til mer energieffektiv lysarmatur. Det er videre stor forskjell på hvor god oversikt de ulike veilyseierne og nettselskapene har over installert effekt og faktisk brenntid for hver lysarmatur. AMS måler det samlede

strømforbruket til alle lysarmaturene og eventuelt fotobokser, parkeringsautomater og annet som er koblet på den samme kretsen (fellesmåling). For måling med AMS må det eksistere et tilknytningsskap med stor nok plass, og veilyset må være koblet på en egen krets tilhørende veilyseier, med tilknytningspunkt i tilknytningsskapet. Blant veilysanleggene som ikke er tilrettelagt for måling, er det identifisert i hovedsak fire ulike typer anlegg: anlegg med et tilknytningspunkt i et lite tilknytningsskap, anlegg med tilknytningspunkt i nettstasjon, anlegg med felles tilknytningspunkt for flere veilyseiere og veilyssarmaturer med tenntråd på distribusjonsnettet. Det opplyses at infrastruktur og strømforsyning tidvis kan være slik at det vil kreves store ombygginger for å tilrettelegge for AMS, samtidig som strømforbruket til veilyset er lavt og forutsigbart. For å spare kostnader og fornye veibelysningen, har noen veilyseiere og nettselskap installert nye lysarmaturer med integrerte målere og brukt armaturmåling som alternativ målemetode.

- (31) Rapporten peker på det er mange veilyss som fremdeles er umålte og at det kan eksistere interessekonflikt mellom nettselskap og veilyseiere. Ved AMS tilfaller kostnadene i hovedsak veilyseier og de positive virkningene tilfaller nettselskap. Tilrettelegging for installering av AMS kan innebære alt fra å utvide tilknytningsskapet, til å grave opp nye målersløyfer for å samle veilyset i en egen krets, og kan medføre store engangsinvesteringer for veilyseier. Avhengig av hvordan estimeringen ble gjort, kan måling føre til både høyere og lavere strømgjeld og nettleie for veilyseier. Nettselskap er på sin side mer interessert i en effektiv og enkel måleverdikjede enn i effektiv installasjon. AMS er allerede integrert sømløst i nettselskapenes eksisterende systemer, måleverdier overføres automatisk og det er gode systemer på plass som for eksempel melder fra om jordfeil. Ved armaturmåling vil store deler av kostnadene og de positive virkningene - for eksempel mer energieffektive armaturer, mulighet til å dimme og bedre muligheter for intern avregning - tilfalle veilyseier. Nettselskap får imidlertid noe økte kostnader og må forholde seg til nye løsninger. Armaturmåling innebærer også en viss usikkerhet for nettselskapene, både kostnadmessig og driftsmessig. Rapporten melder om stort sprik mellom hvilke tilfeller de ulike nettselskapene og veilyseierne mente det var hensiktsmessig å gjennomføre måling med AMS, og ikke.
- (32) Videre trekker rapporten frem at både AMS og armaturmåling kan være den mest samfunnsøkonomisk lønnsomme metoden, avhengig av generelle kjennetegn på veilysanlegget og lokale forhold. Den mest kostnadseffektive løsningen vil variere fra tilfelle til tilfelle, og variasjonen i kostnader er størst ved bruk av AMS-måling. AMS anses som den mest samfunnsøkonomiske lønnsomme metoden for nye veilysanlegg, anlegg som er tilrettelagt for måling, anlegg med tilknytningspunkt i et lite tilknytningsskap og i noen tilfeller der tilknytningspunktet er i nettstasjonen. Armaturmåling vurderes som mest samfunnsøkonomisk lønnsomt der det er flere veilyseiere med felles tilknytningspunkt, der veilyssarmaturer henger med tenntråd på distribusjonsnettet, samt noen tilfeller der anlegget har tilknytningspunkt i nettstasjonen. Samtidig kan blant annet lokale forhold påvirke hvilke metoder som er mest samfunnsøkonomisk lønnsomme. I rapporten anbefales det at det åpnes opp og tilrettelegges for samtlige metoder (AMS, armaturmåling og estimering). Videre anbefales det at armaturmåling fremmes som målemetode, at AMS-måling brukes der kjennetegn ved veilysanlegget og lokale forhold gjør det lønnsomt og at estimering gjøres på en måte som gir riktige insentiver. Samtidig fremhever rapporten at det vil være viktig at det fortsatt legges opp til at det skal kunne gjøres individuelle vurderinger i enkeltsaker. Avregningsforskriften § 4-1 åpner for at det i enkelttilfeller kan gjøres

vrderinger av om AMS er den mest hensiktsmessige løsningen, men enkelte aktører har etterspurt tydeligere føringer for n r AMS er påkrevd.

- (33) Situasjonen mellom klager og klagemotparten i denne saken trekkes konkret frem i rapporten som et tilfelle der veilyseier har installert armaturenheter med armaturmåling i store deler av veilyset, men hvor nettselskapet ikke godtar måleverdiene fra armaturm lerne, slik at klager heller avregnes basert på estimert strømforbruk. Det opplyses i rapporten at klager per juni 2020 hadde totalt 5 490 armaturer med armaturenheter, hvorav 1 100 måles med AMS og 4 400 estimeres. Totalt driftet klager 21 000 veglysarmaturer, hvorav 13 878 armaturer ikke ble målt med AMS. I samme område hadde Statens vegvesen og Viken fylkeskommune henholdsvis 1 200 og 3 000 veglysarmaturer. Veglysarmaturene som ble driftet av klager var fordelt på 600 tilknytningspunkt, hvorav 93 tilknytningspunkt (som forsyner 7 100 armaturer) ble målt med AMS. Omtrent 500 tilknytningspunkt (som forsyner nesten 14 000 armaturer) ble ikke målt per tidspunkt for rapporten. Omtrent alle klagers umålte veilysanlegg hadde tilknytningspunkt i nettselskapets nettstasjoner, og rundt 150 av de 500 umålte tilknytningspunktene var felles mellom klager, Statens vegvesen og/eller Viken fylkeskommune. Selv om det er en anbefaling i rapporten at armaturmåling generelt skal fremmes, så konkluderes det ikke med en konkret løsning når det gjelder forholdet mellom klager og klagemotpart.

7 Klagenemndas vrdering

- (34) Saken gjelder Bærum kommunes klage over RMEs vedtak datert 2. mai 2022, hvor RME slo fast at de ikke kan pålegge nettselskapet Elvia AS å akseptere bruk av målere etter klagers spesifikasjon, at klagemotparten selv kan bestemme hvilke målere de ønsker å installere i sine anlegg, og at klager må innrette egen installasjon etter krav fra klagemotparten. Spørsmålet i saken er om klager kan kreve at klagemotparten skal akseptere energimåling på armaturnivå for veibelysning.
- (35) Det følger av avregningsforskriften   3-1 at «*Nettselskap er ansvarlig for alle målere og måleverdier i sitt nettområde.*» Så lenge myndighetsbestemte krav er oppfylt, må utgangspunktet være at nettselskapet, som ansvarlig for måleren, styrer valget av måler.
- (36) Avregningsforskriften   4-1 første ledd pålegger nettselskapet en plikt til å installere AMS-målere i alle målepunkt. Bestemmelsen oppstiller imidlertid ikke noen plikt for nettselskapet til å akseptere kundenes ønske om en konkret type måler selv om denne skulle tilfredsstillende funksjonskravene til AMS-målere i å 4-2 samt andre myndighetsbestemte krav.
- (37) Det fremgår av å 4-1 andre ledd bokstav a, at nettselskapet ikke har plikt til å installere AMS-målere i målepunkt for sluttbruker i lavspenningsanlegg dersom forbruket er «lavt og forutsigbart». Unntaket åpner for at nettselskapet kan velge å benytte annen måler i slike tilfeller. Bestemmelsen pålegger heller ikke nettselskapet å akseptere den måler som kunden m tte ønske i tilfeller hvor nettselskapet er fritatt fra plikten til å installere AMS-måler.
- (38) I NVE dokument nr. 7-2011 s. 17 gj ngis en høringsuttalelse fra en kommune som uttaler at den ikke er mot at nettselskapet eier måleren, men at det bør være et absolutt krav at kunden for måling av veilyss skal kunne velge hvilke m lertype som velges. NVEs vrdering var følgende:

NVE mener at den som er gitt ansvaret for innsamling, kvalitetssikring og videreformidling av måleverdier bør som hovedregel også gis ansvaret for måleren. Denne forskriften er likevel ikke til hinder for at kundens egne målere skal kunne benyttes, når dette anses å medføre en økt verdi for samfunnet.

Forskriftsforslaget opprettholdes, men NVE forventer at nettselskapene åpner for alternative målerløsninger når dette må anses å være best for samfunnet.

- (39) Nemnda forstår dette som at nettselskapene har anledning, og oppfordres, til å vurdere alternative målerløsninger som kan være samfunnsøkonomisk gunstig, når regelverket åpner for dette. Nemnda kan imidlertid ikke se at det er forutsatt i forarbeidene at dette skal medføre noen plikt for nettselskapet til å velge akkurat den målerløsningen som kunden opplever som mest økonomisk gunstig for dem, og dette er heller ikke kommet til uttrykk i forskriftsteksten.
- (40) Som nettselskap har klagemotparten imidlertid ansvar for en samfunnsøkonomisk rasjonell drift og utvikling av nettet, i tråd med energilovens formål. Etter nemndas syn er det naturlig og forventet at nettselskapene vurderer alternative løsninger med potensiell samfunnsøkonomisk gevinst, særlig dersom det er tale om mulige store besparelser. I RME Ekstern Rapport 2020/8 er konklusjonen at både AMS og armaturmåling kan være den mest samfunnsøkonomiske løsningen avhengig av situasjonen, og at lokale forhold kan ha betydning.
- (41) Den nevnte rapporten opplyser at tilknytningspunktet i de fleste av klagers umålte veilyss ligger i nettstasjonen. Ifølge rapporten kan både AMS og armaturmåling i slike tilfeller være det mest samfunnsøkonomiske alternativet, avhengig av forholdene. Videre er felles tilknytningspunkt mellom flere veilyssiere trukket frem som kjennetegn ved tilfeller hvor armaturmåling kan være mest samfunnsøkonomisk på grunn av de potensielt store kostnadene ved tilrettelegging for AMS. Nemnda registrerer at klager har flere felles tilknytningspunkt med andre veilyssiere som er umålt. Samtidig deler ikke klagemotparten klagers vurdering av gjennomførbarhet og hvor samfunnsøkonomisk besparende armaturmåling vil være i deres konsesjonsområde. Nemnda forstår det som at den nevnte rapporten ikke har noen klar og entydig konklusjon om at armaturmåling vil være mer samfunnsøkonomisk enn AMS, selv ved de typetilfellene som er identifisert i rapporten, da det også kan være andre forhold som spiller inn lokalt. Nemnda merker seg i denne forbindelse RMEs kommentar i varselet om vedtak om at det gjenstår avklaringer før det eventuelt vil komme noe pålegg om at nettselskapene skal innlemme energimåling på armaturnivå i sine systemer.
- (42) Nettselskapene er strengt regulerte monopoler. Nettselskapene har plikt til å sørge for at måling og avregning av strømforbruk foregår korrekt slik at sluttbruker blir belastet for riktig forbruk og nettkostnad. Dette vil også føre til at de øvrige sluttbrukerne får korrekt belastning gjennom nettariffen. Innenfor disse rammene har nettselskapene på noen områder handlingsrom til å selv vurdere hva som er de mest hensiktsmessige tekniske løsningene. Økonomiske insentiver skal legges til rette for at nettselskapene tar samfunnsøkonomiske valg, og i prinsippet skal det på sikt være mest lønnsomt for nettselskapene å velge slike løsninger. Valg av måler er etter gjeldende regelverk et område hvor nettselskapet står fritt til å velge måler innenfor avregningsforskriftens rammer, enten det gjelder type AMS-måler eller type måler når det er innvilget fritak fra plikten til å installere AMS. Nemnda kan ikke se at RME, eller Energiklagenemnda, etter dagens regelverk har hjemmel til å pålegge nettselskapet å akseptere måling på

armaturnivå for veibelysning så lenge det foretas en alternativ reell måling og avregning av faktisk forbruk. Dette gjelder enten måleren oppfyller krav til AMS-måler etter avregningsforskriften § 4-2 eller om unntaket i § 4-1 andre ledd bokstav a er oppfylt som følge av lavt og forutsigbart forbruk.

- (43) Nemnda kommer på denne bakgrunn til at klager ikke kan kreve at klagemotparten skal akseptere energimåling på armaturnivå for veibelysning.

8 Vedtak

- (44) Energiklagenemnda fatter etter dette følgende vedtak:

- 1. Klagen tas ikke til følge.**
- 2. Reguleringsmyndigheten for energis vedtak av 2. mai 2022 med ref. 202113164-10 stadfestes.**

Vedtaket er endelig og kan ikke påklages, jf. forvaltningsloven § 28 tredje ledd.

Vedtaket er enstemmig.

15. desember 2022

Per Conradi Andersen
Nemndsleder

Edna Grepperud
Nemndsmedlem

Helle Grønli
Nemndsmedlem

Dokumentet er godkjent elektronisk